

dér med fjernbustrafikken mener jeg også at jeg har nogenlunde styr på.

Det dér med den fjerde konkurrence synes jeg altså er indviklet, fordi det er dér, hvor vi skal ned og kigge i det. Umiddelbart reagerede jeg da gevaldigt på HT's, synes jeg, relevante beskrivelse af deres besværligheder med at evakuere Fælledparken, og jeg kan nu også forstå, at det ikke bare er HT, som måske har så mange ruter, så de trods alt kan finde ud af at evakuere Fælledparken med flere busser i de samme ruter, men at der altså også er andre steder, hvor der pludselig kommer store evakueringsopgaver, og hvor det har været en fordel, at de offentlige busselskaber simpelt hen har kunnet gå ind og bruge ruterne.

Der vil vi altså godt være sikre på, at det ikke bliver så besværligt, at vi får ringere forhold for de almindelige mennesker, det her drejer sig om. Fordi meget af det, vi snakker om her, er altså almindelige mennesker, og det er derfor, vi laver denne her lovgivning herinde. Det er ikke for at tilgodese og hygge om hverken DSB eller de private busselskaber, det er for at hygge om befolkningen. Det, der skal være grunden til, vi gør det her, er, at det skal være et system, vi kan få til at fungere.

Så grundlæggende et meget positivt udspil i debatten her fra SF's side, men der er altså nogle ting, som jeg i løbet af udvalgsbehandlingen håber at jeg får så god styr på, at jeg også trygt bagefter kan sige, at vi har sikret en fair konkurrence, der samtidig tilgodeser de offentlige trafikelskabers forpligtelse til at sørge for en ordentlig kollektiv trafik også for dem, der ikke bor langs hovedruterne, men f.eks. i de tyndbefolkede områder, hvor hr. Kaj Ikast og hr. Heiselberg er valgt, og også deres vælgere. Ikke nødvendigvis dem, der stemmer på dem, men dem, der bor dér, vil SF gerne tage hånd om.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Tænke sig, at det skulle overgå mig at blive enig med fru Margrete Auken. Jo, det er jeg sandelig. Denne her lov er skrevet, som om den ikke skulle forstås af nogen som helst. Sådan er den jo formuleret. Og jeg ved ikke, om det er berettiget eller ikke berettiget. Jeg kan ikke huske en lov, der har været så indviklet som denne her, hvis man begynder at læse den. Det vil jeg da gerne sige. Det skulle være forbudt at lave den.

Jamen fru Margrete Auken, det var snart det allerbedste, det her, der kom i dag. Børnerabatterne. Børn indtil 10 år skal rejse gratis med DSB, men ikke med de private vognmænd. Hvorfor kan de ikke få den rabatordning som kollektiv trafik? Det forstår jeg ikke.

Men det er jo altså den måde, det røde flertal herinde laver forlig på. Hvem kører mest med fjernbusserne? Det er skilsmissebørn mellem København og Jylland. Jeg har kontrolleret det, fru Margrete Auken. Hvorfor kan de ikke køre gratis, når de kan gøre det med DSB? Og DSB har ikke en chauffør til at gå og tage sig af dem. Det er da ikke næstekærlighed. Hvordan kan det være, at det røde flertal laver sådan en begrænsning over for nogle, og kun statslige foretagender må køre det?

Jeg vil gerne trøste fru Margrete Auken. Jeg har selvfølgelig rettet henvendelse til den tidligere konkurrencekommissær Karel Van Miert om, hvad han mener om det her. Det får vi jo snart svar på.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, jeg blev jo forskrækket, da jeg hørte, at jeg skulle have ros, men så var det altså, fordi hr. Ikast også synes, forslaget var svært. Og det betrykker mig jo i hvert fald, at hr. Ikast ikke synes, det var let, når jeg synes, det var svært.

Men når det så er sagt, vil jeg sige om den dér med børnerabatterne: Vi kan da kigge på det. Jeg vil bare godt sige, at DSB faktisk også har specialpersonale til at tage sig af de børn, der rejser alene. Vi har vogne til dem osv., skilsmissebørnene.

Men det er nu lettere at lave med busserne. Jeg har da min tidligste erindring som alenepassager, da jeg som 4-årig blev sat sammen med mine søskende i Grenå-Fjerritslev-Hans Knudsens Plads med besked om, at de børn skulle af i Års. Det kom de mange, mange timer efter, fordi folk tager sig af det. Det er ikke nødvendigvis dårligt at have de her busser; man behøver ikke nødvendigvis have specialpersonale til det.

Vi skal undersøge, om konkurrencevilkårene bliver sådan, at det ikke længere bliver muligt for DSB at klare de andre ting. Sagen er jo ikke, hvordan vi skal få klaret hovedruten. Den skal vi nok få klaret. Den vil DSB blive ved med at køre uden problemer. Den skal vi nok sørge for, og det bliver nok sjovere at sætte børnene ind i toget under alle omstændigheder end at putte